

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN OKULDA İŞLEDİKLERİ VE YARGIYA İNTİKAL EDEN SUÇLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ*

Meltem ÖKDEM**

ÖZ

Bu araştırmanın amacı öğrencilerin yargıya (Yargıtay) intikal eden suç kapsamındaki davranışlarının değerlendirilmesidir. Bu çalışmada “nitel” araştırma yöntemi tercih edilmiştir. Araştırmada öğrencilerin 2004-2018 yılları arasındaki suçlarını tespit etmek üzere mahkeme kararları üzerinde çalışıldığı için “doküman incelemesi” yöntemi kullanılmış ve bu kapsamda öğrenciler hakkında açılan 34 dava incelenmiştir. Araştırmanın sonunda öğrencilerin en fazla kişiye karşı suçlardan vücut dokunulmazlığına karşı suçları en az ise anayasal düzene karşı suçları işlediği görülmüştür. Bu suçları önlemek için okullarda sosyal etkinliklere daha fazla ağırlık verilebilir. Öğrenciler başta sportif etkinlikler olmak üzere ilgi ve yeteneklerine uygun sosyal etkinliklere yönettikleri zaman şiddet olaylarının azalacağı düşünülmektedir. Okul girişlerinde metal detektörler kullanılması durumunda öğrencilerin okula bıçak gibi yaralayıcı hatta öldürücü aletler sokması engellenmiş olur. Yapılan araştırma sonucunda cinsel istismarın daha çok okul ortamında akran istismarı şeklinde gerçekleştiği görülmüştür. Dünyanın birçok ülkesinde okullarda cinsel tacizleri önlemek adına çeşitli programlar yürütülmektedir. Bu programların benzerleri Türkiye’de de uygulanmalıdır

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, lise, yargı, suç, ceza

EVALUATION OF HIGH SCHOOL STUDENTS’ CRIMES COMMITTED IN SCHOOLS AND SUBMITTED TO THE COURT

ABSTRACT

The object of this research is to evaluate behaviors of students within the scope of the crimes submitted to the court (Supreme Court). In this research, a qualitative research method was used. In this study, a “document review” method was used as the court decisions were addressed to determine the students’ crimes between the years 2004 and 2018, and in this context, 34 cases filed against the students were reviewed. At the end of the study, it was observed that the most frequently committed crimes by the students were willful injuries within the scope of the [physical integrity](#) among the crimes against the person. It was also observed that the least committed crimes were [anti-constitutional crimes](#). Some of the recommendations that are introduced to prevent crimes at the schools include the following: Social activities may be performed more. It is thought that violence will decrease when the students are directed to the social activities suitable for their interests and abilities, especially to the sports activities. Students will be prevented from bringing sharp objects such as knives to the school with the help of metal detectors at the school entrances.

Keywords: Student, high school, jurisdiction, crime, punishment

* Bu makalenin özeti VI. International Eurasian Educational Research Congress’da (2019) bildiri olarak sunulmuştur.

**Dr. Öğretim Üyesi, Çankaya Üniversitesi, Adalet Meslek Yüksekokulu, meltem@cankaya.edu.tr, ORCID:

<https://orcid.org/0000-0002-9155-6922>

GİRİŞ

Yasa koyucu tarafından kabul edilen ve açık olarak tanımlanan eylem ve hareketlere “suç” denir. Ceza Hukuku’na göre suç; yasanın cezalandırdığı harekettir (Ayar ve Öztürk, 2015). Birleşmiş Milletler tarafından hazırlanan Çocuk Haklarına Dair Sözleşmeye göre daha erken yaşta reşit olma durumu hariç on sekiz yaşın altındaki her birey çocuk sayılmaktadır (ÇHS, 1995). Çocuk suçluluğu ise bir çocuktaki anti-sosyal eğilimlerin yasa müdahalesi gerektirecek bir duruma dönüşmesidir (Ayar ve Öztürk, 2015). On dokuzuncu yüzyılın ilk yarısından günümüze kadar istatistiklerden suçluluğun tüm yaşam yıllarında aynı düzeyde olmadığı tespit edilmiştir. Örneğin; suçluluk oranlarının 20’li yaşlara doğru yükselirken, 30-35 yaşlarından itibaren hızla azaldığı görülmüştür (Demirbaş, 2016).

Ülkemiz tarafından 1990 yılında imzalanmasına rağmen iç hukuk kurallarına dönüştürülmesi 1995 yılını bulan Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşmesi (ÇHS)’ne uyum kapsamında “korunma ihtiyacı olan veya suça sürüklenen çocukların korunmasına, haklarının ve esenliklerinin güvence altına alınmasına ilişkin usul ve esasların belirlenmesi” amacıyla 2005 yılında çıkarılan 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu (ÇKK) “suça sürüklenen çocuk” kavramını, “kanunlarda suç olarak tanımlanan bir fiili işlediği iddiası ile hakkında soruşturma veya kovuşturma yapılan ya da işlediği fiilden dolayı hakkında güvenlik tedbirine karar verilen çocuk” olarak tanımlamıştır (Çocuk Koruma Kanunu, madde 3.1.a.2). Türk Ceza Kanunu’nun (TCK) 31. maddesinde ceza ehliyeti konusunda suçun işlendiği tarihte bulunulan yaş itibarıyla 0-12 yaş grubu, 12-15 yaş grubu ve 15- 18 yaş grubu olmak üzere üç yaş grubuna göre farklı değerlendirmeler yapılmaktadır. Kanun’un 31/1 maddesine göre çocukların ceza sorumluluğunun başlangıcında asgari yaş sınırı 12 olarak kabul edilmiştir. Aynı Kanuna göre 12-15 yaş arasındaki çocuklar kademeli olarak ceza indirimlerinden yararlandırılmaktadır (m.31). Kanun’un 31/3. maddesine göre ise 15-18 yaş arasındaki çocuklar hapis sürelerinden indirim yapılarak korunurlar. Çocuk mahkemeleri çocuklara ceza vermeyi değil çocukları ve ailelerini destekleyerek çocukların yeniden suç işlemelerini önlemeyi amaçlamaktadır. Toplum tarafından çocuğa bir kez daha şans verilmesi gerekli görülmektedir. Burada esas amaç çocuğun topluma kazandırılmasıdır. Çocuk mahkemeleri Çocuk Koruma Kanunu uyarınca verilen koruyucu tedbirlerin yerine getirilmesini takip etmekle görevlidir. Yapılan takip sonucu verilen tedbirlerin yeterli veya uygun olmadığı tespit edilirse yeni tedbirler alma yoluna gidilir. Bu nedenle çocuk mahkemeleri diğer mahkemelerden farklı bir yol izler (Akarca, 2019).

TÜİK’in 2017 yılında suça sürüklenen çocuklarla ilgili istatistiki verilerine göre 2017 yılı içerisinde 17 yaş altında 107 bin 984 çocuğun 25 farklı suç olayına karıştığı tespit edilmiştir. Öldürme, yaralama, cinsel taciz olaylarının da bulunduğu veride en yüksek oran 15-17 yaş grubunda olduğu, bu yaş grubunda 75 bin 828, 12-14 yaş grubu arasında 23 bin 842, 11 yaş altı gurubunda ise 6 bin 954 çocuğun suça karıştığı belirlenmiştir. TÜİK verilerinde dikkat çeken en çarpıcı durumun ise, 11 yaş altındaki 3’ü kız 16 çocuğun öldürme, 13’ü kız 325 çocuğun ise cinsel suçlara karışması olmuştur. Demirbaş’ın (2016) yaptığı araştırmaya göre 12-17 yaş arası 18 yaşından gün almamış 746 erkek, 26 kadın hükümlü bulunmaktadır. Türkiye’de suça sürüklenen çocukların en çok olduğu şehir Ardahan, en düşük olduğu şehir ise Ankara’dır (Bülbül ve Doğan, 2016). Bu rakamlar azımsanamayacak kadar çoktur. O halde bu konu üzerinde durulması gereklidir. Bu çalışmanın amacı da öğrencilerin okul ortamında ne tür suçlar işledikleri tespit edebilmek ve bu şekilde önlemler alabilmektir. Aşağıda daha önce yapılan araştırmalara dayalı olarak çocukların suça itilmelerinin nedenleri ve okullarda işlenen suçlar ele alınmıştır.

Çocukların Suça İtilmelerinin Nedenleri

Işık (2006) çocukların suç işleme nedenlerini biyolojik, psikolojik, toplumsal, ekonomik, eğitsel olarak sıralamıştır. Kepenekci ve Yücedağ (2000) çocukların suç işleme nedenlerini mahalleden, aileden ve bireyden kaynaklanan olarak sıralamışlardır. Durmuş (2013) suç işlemede etkili olan kişiden kaynaklanan faktörleri inançlar, eğilimler, sosyal becerilerin azlığı ve çocuk yaşlarda şiddet olaylarına karışma olarak saymıştır. İlgisiz, problemler ve şiddet uygulayan ebeveynlere sahip olma da kişisel faktörler arasındadır.

Arabacı ve arkadaşları (2016) bölge psikiyatri hastanesinde tedavi olan suça itilmiş çocuk profillerini inceledikleri araştırmalarında, suça itilen çocukların çoğunluğunun erkek olduğunu, en az bir psikiyatrik rahatsızlığının olduğunu, kalabalık ailelerin çocukları olduğunu, eğitimlerine devam edemediklerini, anne-babalardan en az birinin yasal problemler yaşadığını, madde kullandığını, göç ettiğini ve aile ilişkilerinin iyi olmadığını tespit etmişlerdir. Argyle de (2016) suç işleyen çocuklar ile herhangi bir suç

işlemeyen çocukların özelliklerini incelemiş ve suç işleyenlerde zalimlik, saldırganlık, başkalarının duygularını algılama yoksunluğu ve otoriteyi reddetme davranışlarını tespit etmiştir (Sürücü ve Arslan, 2002).

Çocukların şiddet davranışları göstermelerinin altında yatan etmenler vardır. Teyfur (2014) bu faktörlerin aileyle, akran gruplarıyla, kitle iletişim araçlarıyla, sosyal çevreyle, sosyo-ekonomik düzeyle ve akademik başarıyla ilgili olduğunu belirtmiştir. Kandakai ve King (2002) ise çocukların suça yönelmesinin nedenlerini inceledikleri araştırmalarında toplum içinde şiddete maruz kalmanın, madde alışkanlığının olmasının, kötü arkadaşlıkların bulunmasının, yeteneklerin kullanılmamasının, ailenin çocuğa yeterli ilgiyi göstermemesinin ve boşanmış olmasının çocukları suça ittiğini tespit etmişlerdir.

Okullarda İşlenen Suçlar

Okul çocukların zamanın çoğunu geçirdiği bir yerdir. Bu yüzden çocukların yaşamlarında ve sosyalleşme süreçlerinde önemli bir yere sahiptir. Dolayısıyla okulların çocuklar için güvenli yerler olması gerekir. Okullarda hangi eylemlerin şiddet kapsamına gireceği tartışmalıdır. Genel olarak öğrencilerin öğrenme süreçlerine zarar veren, onların gelişimini engelleyen, saldırgan davranışlar şiddet kapsamına alınmıştır (Furlong ve Morrison 2004; Kızmaz 2006). Örneğin okul bahçesinde çıkan kavgalar, bazı kişiler tarafından sıradan bir olay olarak görülürken diğerlerine göre şiddet olarak nitelendirilmemektedir (Furlong ve Morrison, 1994). Okuldaki şiddetin yönetici ve öğrenciler tarafından ne kadar ciddiye alındığını araştıran bir çalışmada öğretmen ve yöneticilerin şiddet olaylarını öğrencilere göre daha önemsiz olarak gördükleri ortaya çıkmıştır. Bu yüzden okullarda yaşanan pek çok şiddet olayı aile ve okul yetkililerine yansımadan yalnızca öğrenciler arasında yaşanmaktadır (Benbenishty ve Astor, 2005).

Okullarda görülen şiddet olaylarının birçok olumsuz etkisi söz konusudur. Örneğin, eğitim öğretimin sağlıklı işlenmesini engeller, öğrencilerin ruh sağlığını bozabilirler, gelişimine olumsuz etkilerde bulunabilirler (Terzi, 2007). Ayrıca şiddet olayları bu yaşlarda büyük oranda şiddete dayalı suç davranışlarında artma, mala ve şahsa zarar verme, silah taşıma ve kullanma gibi önemli yaşamsal kayıplara neden olabilmektedir (Durmuş, 2013).

Durmuş ve Gürkan (2005) lise öğrencilerinin şiddet ve saldırganlık davranışlarını incelemişlerdir. Araştırma sonucunda en sık karşılaşılan şiddet ve saldırganlık olaylarını şöyle sıralamışlardır: “Okulun masa ve sandalyesine zarar vermek, duvarlarını kirletmek (%70,9)”, “okul dışında çıkan ve yaralanma ile sonuçlanan kavgalar (%70,1)”, “okulda gruplar arasında yaşanan kavgalar (%70,1)” ve “hırsızlık vakaları (%63,7)”.

Çocukların suça yönelmesini önleyecek çözümlerin üretilmesi çok önemlidir ve toplumsal bir görevdir. Suça sürüklenen çocukların topluma kazandırılmasında ve suça itilmelerini önlemede okullara büyük görevler düşmektedir. Yapılan araştırmalar şiddete karışan çocukların karışmayan çocuklarla karşılaştırıldığı zaman madde kullanımı, akademik başarısızlık, okuldan kaçma, hırsızlık, dolandırıcılık gibi farklı sorunlarla daha fazla karşılaştıklarını ortaya koymuştur (Durmuş, 2013). Ayrıca okullarda zayıf ve başarısız öğrencilerin daha fazla şiddete maruz kaldıkları yapılan araştırmalar sonucu ortaya konmuştur (Altun ve Baker, 2010).

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı 2004-2018 yılları arasında lise öğrencilerinin yargıya (Yargıtay) intikal eden suç davranışlarını ortaya koyarak değerlendirmektir.

Araştırmanın Önemi

Çocuklar her ülkenin geleceğidir. Eğitim kurumlarının, öğretmenlerin en önemli görevi çocukları topluma faydalı vatandaşlar olarak yetiştirmektir. Yukarıda sözü edilen araştırmalar çocuk yaşta suçluluğun ülkemizde var olduğunu göstermektedir (Durmuş ve Gürkan, 2005; Terzi, 2007; Kızmaz (2006). Bülbül ve Doğan'ın (2016) belirttiği gibi her yıl 83 bin suça sürüklenen genç vardır. Gene aynı çalışmada ülke çapındaki suçların yarısının da 25 yaş altında işlenmekte olduğu ifade edilmiştir. Öğrencilerin okul sınırları içindeki yasal olmayan davranışları sonucunda insan hayatını kaybetmesi söz konusu olabilmektedir. O halde çocuk suçluluğu üzerinde titizlikle durulması gereklidir. Bu konuda farkındalığı artırmak özellikle de öğretmenlerin ve ailelerin bu tehlikenin farkına varmasını sağlamak aynı zamanda çocukların ne tür suçlar işlediğinin araştırılması suçlara karşı önlem almada da yararlı

olacağı düşünülmektedir. Ayrıca öğrencilerin okulda işledikleri suçlara dair yasal kaynaklara dayalı herhangi bir araştırmaya rastlanmadığı için bu araştırmaya gerek görülmüştür.

YÖNTEM

Tarama modelinde olan çalışmada “nitel” araştırma yöntemi tercih edilmiştir. Nitel araştırmalarda gözlem ve görüşmenin mümkün olmadığı durumlarda, bu yöntemlerin yanında veya bu yöntemlerle birlikte yazılı ve görsel materyaller üzerinde de çalışılır. Çalışmada mahkeme kararları üzerinde çalışıldığı için “doküman incelemesi” yöntemi kullanılmıştır. Doküman incelemede araştırılması hedeflenen konu hakkında bilgi içeren yazılı materyaller incelenir (Yıldırım ve Şimşek, 2016).

Verilerin Toplanması

Bu çalışmada 2004-2018 yılları arasında öğrencilerin Yargıtay’a intikal eden suç sayılan davranışlarını tespit edebilmek için, www.kazancı.com, www.LegalBank.com. web sitelerinden öğrenciler hakkında açılan davalara ulaşılmıştır. Çalışmanın 2004 yılından başlatılmasının nedeni yeni Türk Ceza Kanunu’nun 26.09.2004 tarihinde TBMM’de kabul edilerek 12.10.2004 tarihinde Resmi Gazete’de yayımlanmasıdır.

Verilerin Analizi

Çalışmada 2004-2018 yılları arasında öğrencilerin dava konusu olan suç sayılan davranışları içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. Araştırmanın başında davalar “kişiyeye karşı suçlar”, “topluma karşı suçlar”, “millete ve devlete karşı suçlar” olmak üzere alt kategorilere ayrılmıştır. Dava kategorilerinin oluşturulması Türk Ceza Kanunu’nun suçlar ile ilgili sınıflaması esas alınmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde öğrencilerin işledikleri suçlar kişiyeye , topluma, millete ve devlete karşı suçlar olarak üç ayrı başlık altında incelenmiş ve dava örnekleri mahkeme kararlarından değişiklik yapılmadan verilmiştir. Tablo 1’de 2004-2018 yılları arasında öğrencilerin yargıya intikal eden suç sayılan davranışlarının kategorilere göre frekans dağılımları verilmiştir.

Tablo 1. 2004-2018 Yılları Arasında Öğrencilerin İşlediği Suçlar Hakkında Görülen Davalar

Davalar	f
A. -Kişiyeye Karşı Suçlar ile İlgili Davalar	
Hayata Karşı Suçlar (Kasten ve Taksirle Öldürme)	2
2. Vücut Dokunulmazlığına Karşı Suçlar (Kasten Yaralama)	12
3. Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlar	3
4. Hürriyete Karşı Suçlar	4
5. Özel Hayata ve Hayatın Gizli Alanına Karşı Suçlar	5
6. Malvarlığına Karşı Suçlar	3
B. Topluma Karşı Suçlar ile İlgili Davalar	
Kamu Güvenliğine Karşı Suçlar	3
C. Millete ve Devlete Karşı Suçlar ile İlgili Davalar	
1. Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlar	2
Toplam	34

Tablo 1'e bakıldığı zaman 2004-2018 yılları arasında yargıya intikal eden 34 öğrenci davasının tespit edildiği görülmektedir. Bu davaların 29'u "kişiye karşı suçlardan", üçü "topluma karşı suçlardan", ikisi de "mille ve devlete karşı suçlardan" oluşmaktadır. Topluma karşı suçlar kapsamına giren "kamu güvenliğine karşı suçlar" ile ilgili üç davaya ulaşılmıştır. Millete ve devlete karşı olan suçlardan da "Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı işlenen suçlar" ile ilgili iki davaya ulaşılmıştır. Belirtilen davalara örnekler aşağıda alt başlıklar altında incelenmiştir.

Kişiye Karşı Suçlar ile İlgili Davalar

Kişiye karşı suçlar ile ilgili davaların dağılımına bakıldığı zaman bu kapsamda en fazla vücut dokunulmazlığına karşı olan davaların söz konusu olduğu görülmektedir. Bu kapsamda 12 kasten yaralama davasına ulaşılmıştır. Aşağıda kasten yaralama davalarına ilişkin örnekler verilmiştir:

Sanık ile mağdurun aynı okulda öğrenci oldukları, olaydan önce mağdurun, sanığın arkadaşı olan tanık A'ya tokat atması üzerine okul çıkışında taraflar arasında çıkan kavga sırasında sanığın üzerinde taşıdığı bıçakla mağdurun göğüs bölgesine şiddetli şekilde bir kez vurarak, mağduru kalp sol atriumda yaralanma sonucu yaşamını tehlikeye sokacak, olaya bağlı gelişen solunum fonksiyon kısıtlılığının organlarından birinin işlevinin sürekli zayıflamasına neden olacak nitelikte yaraladığı olaydır (D1, yar, 1.cd, E. 2012/2050, K. 2014/942, T. 19.2.2014).

Sanık ile mağdurun aynı okulda öğrenci oldukları, mağdur ve arkadaşlarının okul bahçesinde buldukları sırada sanığın, öğretmeni ile tartışması sonucu müdür yardımcısının odasına götürüldüğü, tekrar okul bahçesine döndüğü sırada mağdurun arkadaşının sanıkla dalga geçtiği, sanığın, bu yüzden mağdurla tartışmaya başladığı, çıkan tartışmanın kavgaya dönüştüğü, kavga sırasında sanığın mağdura hakaret ettiği, mağdurun da sanığa tekme attığı, sanığın, bıçakla mağduru yaraladığı olaydır (D 2, yar, 1cd, E. 2011/5868, K. 2012/9484, T. 13.12.2012).

Sanık Ç'in öğrencisi olduğu okulda mağdur O'nun öğretmen olarak görev yaptığı, Ç'nin öğretmenler odasına gizlice girerek sınav soru ve cevaplarını ele geçirdiği ve sınav kağıdındaki yanlışları buna göre düzelttiği; okulda sigara içerken yakalandığı, anılan sebeplerle mağdur O. tarafından notunun düşürüldüğü ve tutanak tutulup disiplin kuruluna sevk edildiği, kurul tarafından verilen karar üzerine Ç'in okuldan uzaklaştırıldığı, buna sinirlenen Ç'in olay günü yanına bıçak alarak öğretmenler odasında yalnız olan mağdur O'nun yanına geldiği, mağduru ikisi göğüse, ikisi omza isabet eden dört bıçak darbesi ile yaraladığı, göğüsteki yaralardan her ikisinin göğüse nefiz olup birinin pnömotoraksa, karaciğer yaralanmasına ve hayati tehlikeye neden olduğu olayda... (D 3, yar, 1.cd, E. 2012/376, K. 2013/7880, T. 18.12.2013).

Hayata karşı suçlara kasten ve taksirle öldürme davaları girmektedir. Öğrencilerle ilgili davalara bakıldığı zaman iki kasten öldürme davasına ulaşılmıştır. Aşağıda bu davalara örnekler verilmiştir:

Oluşa ve tüm dosya kapsamına göre; öğrenci olan ... ve ...'in tartıştıkları, ertesi gün ... ve ... okul çıkışında birbirlerine meydan okuyarak boş arsaya gidip teke tek olacak şekilde kavga ettikleri, olay yerinde tanıklar ...'ın da bulunduğu bir süre sonra kavgayı ayırmaya başladıkları, bu sırada ... ve bir kaç kişinin kavganın olduğu yere koşarak geldikleri, ...'ın arkadaşı ...'dan bıçak aldığı, sanık ...'ın, olay yerindeki bir kişiden bıçak istediği ancak bu kişinin bıçağı vermemesi üzerine elinde bıçak olan kişiyi suç işlemeye teşvik ve suç işleme kararını kuvvetlendirmek için vurun vurun diye bağırarak, ...'ın bıçakla vurmaya suretiyle ...'ı öldürüp, bıçağı yıka diyerek ...'a verdiği, sonrasında motosikletini sanık ...'ın yardımı ile çalıştırdığı ve olay yerinden birlikte ayrıldıkları anlaşılan olayda... (D4,yar, 1.cd., E. 2014/5374, K. 2015/3579, T. 2.6.2015).

Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarla ilgili üç davaya ulaşılmıştır. Aşağıda bu davalara ilişkin örnekler verilmiştir.

Mağdurenin, kollukta ve kovuşturma aşamasındaki ilk duruşma beyanında sanığın zincirleme surette fiili livatada bulunduğunu ifade etmesine karşın, 28.03.2014 tarihli şikâyetten vazgeçtiğine ve böyle bir olayın meydana gelmediğine dair yazılı beyanı ile bu beyan sonrası alınan duruşmadaki, sanığın kendisini terk etmesi sebebiyle bu şekilde isnatlarda bulunduğu dair anlatımı, mağdurenin fiili

livataya maruz kalıp kalmadığı hususunda maddi bir delilin bulunmadığına dair suç tarihinden yaklaşık iki yıl sonra alınan Hastanesinin 05.08.2013 tarihli raporu, sanığın mağdureyle arkadaş oldukları süre içerisinde cinsel ilişkiye girmedikleri ancak zaman zaman öpüştükleri yönündeki savunması.... (D5, yar, c/gk, E. 2015/14-678, K. 2016/144, T. 22.3.2016).

Olayın intikal şekli ve zamanı, suça sürüklenen çocukların aşamalarındaki istikrarlı ve uyumlu savunmaları, mağdurun aşamalarındaki çelişkili beyanları, olay yeri olduğu iddia edilen okul tuvaletinin göz önünde, koridorun ortasında, öğretmen ile öğrencilerin ortak kullanımında olan, müdür odası, çay ocağı ve nöbetçi öğrenci masasının bir kaç metre uzağında ve kapısı açık bir tuvalet olduğunun dosya içindeki fotoğraflardan anlaşılması, mağdur hakkında alınan anal muayene raporları arasındaki çelişkiler, tanıkların mağdurun beyanları ile örtüşmeyen ifadeleri ve tüm dosya kapsamına göre suça sürüklenen çocukların, olay günü mağdura yönelik kişiyi hürriyetinden yoksun kılma ve beden veya ruh sağlığını bozacak şekilde çocuğun basit cinsel istismarı suçlarını işlediklerine dair cezalandırılmalarına yeter her türlü şüpheden uzak, kesin ve inandırıcı delil elde edilemediği anlaşıldığından, atılı suçlardan beraatleri yerine yazılı şekilde mahkumiyetlerine karar verilmesi... (D6, yar, 14.cd, E. 2014/8780, K. 2017/3735, T. 6.7.2017).

Hürriyete karşı suçlarla ilgili dört davaya ulaşılmıştır. Hürriyete karşı suçların kapsamına tehdit, şantaj, cebir, kişiyi hürriyetinden yoksun bırakma, eğitim öğretim hakkının engellenmesi, kamu hizmetlerinden yararlanma hakkının engellenmesi, siyasi haklarının kullanılmasının engellenmesi, inanç ve kanaat hürriyetinin kullanılmasını engellenmesi, konut dokunulmazlığının ihlali, sendikal haklarının engellenmesi fiilleri girmektedir. Aşağıda bu konudaki dava örnekleri verilmiştir:

Suça sürüklenen çocuk ... ile mağdur ... arasında kız meselesi sebebiyle husumet bulunduğu, ...'in, ...'e hakaret içerikli mesajlar gönderdiği iddiası ile iki tarafın tartışmaya başladığı ve olaya sanık ...'in da katılması ile tartışmanın büyümesi karşısında, olayın çıkış sebebi üzerinde durularak, sanık ve suça sürüklenen çocuk lehine haksız tahrik hükümlerinin uygulanıp uygulanmayacağına değerlendirilmemesi (D 7, yar, 4. cd, E. 2016/2946, K. 2016/7352T. 14.4.2016).

Dosya kapsamına göre, mağdur ...'nin öğrenim gördüğü okulda kantin kapısını kapattığı esnada kapının S isimli öğrenciye çarpması sebebiyle aralarında çıkan tartışmadan sonra adı geçen mağdurun S'den özür dilememesinden dolayı ... ve ...'nin arkadaşı olan suça sürüklenen çocuk ... ile mağdur ... ve mağdur ...'nin arkadaşı olan diğer mağdur ... arasında husumet oluşmasının ardından suça sürüklenen çocuk ...'nin, mağdur ...'nin cep telefonuna, “ ...'ye söyle...o kimin kardeşine atar yapıyor!”, “...Benim kardeşime kimse atar yapamaz, sen de çok konuşma bence, iyi olmaz, beni çok iyi tanıyorsunuz.” şeklinde mesajlar gönderdiği olayda... (D8,yar, 12.cd, E. 2014/10524, K. 2014/25555, T. 15.12.2014).

Özel hayata ve hayatın gizli alanına karşı suçlardan beş davaya ulaşılmıştır. Aşağıda bu konudaki dava örneği verilmiştir:

Suça sürüklenen çocuk B.'in, mağdurun kavga anını cep telefonuna kaydetme eyleminin TCK'nın 134/1. maddesinin ikinci cümlesini, suça sürüklenen çocuk B. A.'in, bu görüntüleri internette yayımlama eyleminin ise aynı kanunun 134/2. maddesindeki suçları oluşturduğu; ancak suça sürüklenen çocuklara isnat edilen TCK'nın 134. maddesindeki özel hayatın gizliliğini ihlal suçunun, aynı Kanun'un 139/1. maddesi uyarınca soruşturulması ve kovuşturulmasının şikâyete tabi olduğu, mağdurun 15 yaşından küçük olduğu, mağdurun kanuni temsilcisi olan annesi F.'in 09.05.2013 tarihli kolluk beyanında kimseden davacı ve şikâyetçi olmadığını beyan ettiği, sonraki aşamalarda şikâyetçi olduğunu beyan eden katılan F.'in, şikâyetten vazgeçmeden vazgeçmesinin mümkün olmadığı dikkate alındığında, suça sürüklenen çocukların müdafilerinin açıkça şikâyetten vazgeçmeye karşı koymadığı da nazara alınarak, şikâyet koşulunun gerçekleşmemesi nedeniyle suça sürüklenen çocuklar hakkındaki davanın ayrı ayrı düşmesine karar verilmesi gerekirken, yargılamaya devamla yazılı şekilde suça sürüklenen çocukların beraatine karar verilmesi... (D9, yar,12. cd, E. 2014/16728 K. 2015/1677, T. 2.2.2015).

Malvarlığına karşı suçlarla ilgili dava örnekleri aşağıda verilmiştir:

Suça sürüklenen çocuğun, daha önce kavga ettiği gerekçesiyle nöbetçi öğretmen olarak görev yapan katılanın kendisini dövmesinden dolayı duyduğu husumet sebebiyle benzin dökerek katılanın aracını yakmak suretiyle zarar verdiği olayda; yerel Mahkeme'nin 24/05/2012 tarih 2009/330 E. 2012/314 sayılı kararıyla suça sürüklenen çocuğun mahkumiyetine dair hükmün, Dairemizin 02/03/2015 tarih ve

2014/3265 esas, 2015/21747 sayılı kararıyla malına zarar verme” suçunun yakarak işlendiği iddia ve kabul olunmasına göre; suça sürüklenen çocuğa verilen cezanın 28/06/2014 tarihinde yürürlüğe giren 6545 sayılı kanun ile değişik lehe olan TCK'nın 152/2-a son cümlesi uyarınca bir katına kadar arttırılması gerektiğinin dikkate alınmasında zorunluluk bulunması gerekçesiyle bozulmasına karar verildiği anlaşılmakla... (D10, yar,15. cd, E. 2015/14678, K. 2016/75, T. 11.1.2016).

P. Lisesinde öğrenci olan suça sürüklenen çocuk ...'ın, öğretmeni ...'un kendi hakkında tutanak düzenleyerek okul müdürü katılan ...'a şikayet etmesi nedeni ile okul çıkışında ...'a saldırdığı, bunun üzerine okul müdürü ...'ı okula alarak nasihat ettiği, daha sonra ...'ın okuldan çıkararak okul dışında bekleyen öğrencilerin yanına gittiği, ardından okul müdürü ...'ın kullandığı ... plakalı aracı ile eve gitmek üzere yanında öğretmen mağdur ... ve hizmetli ... ile okuldan ayrıldıkları, ancak okul köşesinde bekleyen içlerinde suça sürüklenen çocuklarında olduğu kalabalık grubun aracı taşlamaya başlayarak aracın camını ve dikiz aynasını kırmak suretiyle zarar verdikleri, ayrıca araçtan inen katılan ... ve mağdurlar ... ve ...'ye taş atmaya devam ettikleri, atılan taşlardan ...'nin basit tıbbi müdahale ile giderilebilir şekilde yaralandığı, bu surette suça sürüklenen çocukların nitelikli mala zarar verme, yaralama ve yaralamaya teşebbüs suçlarını işlediği iddia ve kabul olunan somut olayda,1) Suça sürüklenen çocuk ... hakkında katılan ... ve mağdur ...'a yönelik yaralamaya teşebbüs suçundan, suça sürüklenen çocuk ... hakkında katılan ... ve mağdur ...'a yönelik yaralamaya teşebbüs ve mağdur ...'ye yönelik yaralama suçlarından kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik temyiz itirazlarının incelenmesinde... (D11, yar,23.cd,E2015/15911,K. 2016/757, T. 3.2.2016).

Topluma Karşı Suçlar

Kamu güvenliğine karşı işlenen suçlarla ilgili üç davaya ulaşılmıştır. Kamu güvenliğine karşı suçların kapsamına mühürde sahtecilik, para da sahtecilik, resmi belgede sahtecilik vb suçlar girmektedir. Aşağıda bu davalara bir örnek verilmiştir:

Sanığın sürücü belgesi almak için gerekli olan suça konu öğrenci belgesini okul müdürü ve müdür yardımcısının yerine imza atarak İl Emniyet Müdürlüğü'ne verdiğinin kabul edildiği olayda; sanığın aşamalarındaki savunmalarında ... Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi'nin öğrencisi olduğunu, ehliyet alabilmek için İl Emniyet Müdürlüğü'ne ibraz etmek üzere okuldan öğrenci belgesi istediğini, belgenin kendisine inzalatmak üzere verildiğini bilmediği için müdür ve müdür yardımcısı yerine sehven imza atarak emniyet müdürlüğüne verdiğini, sahtecilik kastının bulunmadığını savunması, okulda görev yapan müdür ile müdür yardımcısının da bu savunmayı doğrulaması karşısında... (D12, yar, 11. cd, E. N: 2015/6040, K. N: 2016/7928 K T: 29.11.2016).

Millete ve Devlete Karşı Suçlar

Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar konusunda üç davaya ulaşılmıştır. Aşağıda bu konudaki örnek davalar sunulmuştur:

Şüpheli ...'ten elde edilen dijital malzemelerin alınan imajları üzerinde yapılan incelemede; “... HAFIZA KARTI RAPOR” isimli klasörün bulunduğu, söz konusu klasör açıldığında içerisinde bulunan;

“Report Files” isimli klasör açıldığında “Files” isimli dosyanın mevcut olduğu, söz konusu dosya açıldığında; ... isimli şahsın, ...terör örgütünün görüş ve hedefleri doğrultusunda yayın yapan, ayrıca terör örgütüne finansman desteği sağlayanderginin (58) sayfadan oluşan "pdf" formatını cep telefonuna indirmiş olduğu, yukarıda yer alan fotoğrafın söz konusu derginin X. sayısının kapak fotoğrafı olduğu.....(D14, yar.16.cd, E. 2017/2247, K. 2017/5824 T. 29.11.2017)

“Tebliğnamedeki 1 numaralı görüşe ayrıca sanık ...'nın maktul ...'ın öldürüldüğü evi hakkında bu olay sebebiyle 765 Sayılı TCK'nın 146/1. madde kapsamında verilen mahkumiyet hükmü Yargıtay 9. Ceza Dairesinin 2001/755 esas, 2001/1803 karar sayılı ilamıyla onanan ... ile birlikte örgüt faaliyetlerini yürütmek amacıyla kiraladıkları, maktul ...'ın sanığın da bulunduğu evde 4-5 gün boyunca ajan olduğu gerekçesiyle yapılan ve son evresinde maktülün elleri ayakları bağlanmak suretiyle gerçekleştirilen sorguda bulunduğu, diğer sanıklar tarafından silahlar getirildiğinde olay mahallinde olduğu öldürme eylemini gerçekleştiren bu eylemlerine engel olmak için çaba sarf etmediği gibi talimatlarıyla örgüt

evinde örgütsel dokümanların temizliğini yapıp sorgulama tutanakları, maktulün ailesine yazdığı mektup ve diğer dokümanları alarak eylemin yapılacağı evden diğer örgüt üyeleriyle İstanbul ilinde buluşmak üzere ... ile birlikte ayrılması şeklinde gerçekleşen olayda; kasten öldürme eylemine fer-i fail olarak iştirak ettiğinin anlaşılması karşısında 765 Sayılı TCK'nın 146/3. maddesinin uygulanma koşulları bulunmadığından tebliğnamedeki 2 numaralı bozma görüşüne de iştirak edilmemiştir (D.13. yar, 16. cd, E. 2015/4128 K. 2015/4927, T. 16.12.2015).

TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu araştırma sonucunda kişiye karşı suçlardan vücut dokunulmazlığına giren kasten yaralama suçunun öğrenciler tarafından en fazla işlendiği görülmüştür. Bu yaralama olaylarının ikisi öğrenciler arasındaki kavga sonucu meydana gelmiştir. Dava konusu olan 10 olayda bıçaklama fiiline rastlanmıştır. Bu davalardan üçünde öğrenciler öğretmenlerini bıçaklamış, yedisinde ise öğrenciler arasında bıçaklama olayı meydana gelmiştir. Hayata karşı suçlarda ise üç bıçaklama vakası ölümle sonuçlanmıştır. Bu davaların ikisi öğrenciler arasında gerçekleşmiştir. Bu sonuç Türkiye’de şiddet olaylarının ne kadar önemli olduğunu ve bazı öğrencilerin okula bıçak getirdiklerini göstermektedir. Ögel, Tari ve Eke (2005) tarafından lise 2. sınıf öğrencileri ile çalışılan bir araştırmada da, öğrencilerin yaklaşık %10’unun ateşli silah taşıdığı, çete üyesi olanların olmayanlara göre yaklaşık 8 kat daha fazla yaralayıcı/kesici alet taşıdığı, on iki yaşından küçüklerde birisini yaralama oranının %39 olduğu görülmüştür. Bu araştırmanın sonuçları da yukarıdaki verileri destekler niteliktedir. Ayrıca birçok şiddet olayının; özellikle öğrenciler arasında yaşanan kavgaların ve dayakların mahkemelere taşınmadığı düşünülürse durumun ne kadar ciddi olduğu ortaya çıkmaktadır. Özmen (2013) tarafından yapılan araştırma sonucu da bu fikri destekler niteliktedir. Bu araştırmaya katılan öğrenciler okulda en çok şiddete maruz kaldıklarını belirtirlerken; psikolojik ve sözlü şiddetin de küçümsenmeyecek kadar çok olduğu ortaya çıkmıştır. Uysal’ın (2009) yaptığı araştırma da bu bulguyu destekler niteliktedir.

İncelenen davalarda öğrenciler arasında cinsel taciz olaylarına da rastlanılmıştır. Ataerkil toplumlarda cinsellik konuşulması hoş karşılanmayan bir konudur. Bu nedenle cinsel taciz vakaları gizlenir ya da gerekli süreçler işletilmeden kapatılır (Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği, 2006). Alat ve Türk (2018) yaptıkları araştırma sonucunda cinsel taciz vakalarının aileler ve okul personeli tarafından kapatılma eğiliminin yaygın olduğuna işaret etmişlerdir. Bu sonuçta resmi kayıtlara geçmeyen birçok vakanın olduğunu göstermektedir. Dünyanın birçok ülkesinde okullarda cinsel tacizleri önlemek adına çeşitli programlar yürütülmektedir. The Expect Respect School programı, Opening Our Eyes, Auntie Stella, Girls’ Education Movement programları bu çalışmalardan bazılarıdır (Mlamlı ve diğ., 2001; NRCDDV, 2002). Bu programlarda genel olarak, okullarda, cinsiyet eşitliği sağlama, şiddet ve taciz ilişkisini açıklama, taciz davranışıyla baş etme, taciz davranışıyla karşılaşıldığında kimden, nasıl yardım alınması gerektiği konuları üzerine yoğunlaşmaktadır.

Yapılan bu araştırmada okullarda öğrenciler arası özel hayatın gizliliğine, hürriyete ve malvarlığına karşı saldırı fiillerine de ulaşılmıştır. Öğretmeni kendisini dövdüğü için öğretmenin arabasına benzin döküp yakan öğrenci bulunmaktadır. Burada öğretmenin öğrenciye şiddet uygulamasının öğrenciyi suç davranışına ittiği görülmektedir. Hürriyete karşı suçlar içine tehdit de girmektedir. Bir davada “kız arkadaş” meselesi yüzünden iki öğrenci birbiri ile tartışmış ve suça sürüklenen çocuk mağdura tehdit içerikli mesajlar göndermiştir.

Topluma karşı suçlar kapsamına kamu güvenliğine karşı işlenen suçlar girmektedir. Bu tür suçların önlenmesinde aileler ile birlikte çalışmak gerekebilir. Çocukların ilk eğitimini ailede aldıkları ve okul dışında zamanlarının büyük kısmını aileleri ile birlikte geçirdikleri göz önüne alındığı zaman bu konunun önemi ortaya çıkar (Kızmaz, 2006).

Okullarda suç olaylarını önlemek üzere getirilen öneriler şunlardır:

1. Sosyal etkinliklere daha fazla ağırlık verilebilir. Öğrenciler başta sportif etkinlikler olmak üzere ilgi ve yeteneklerine uygun sosyal etkinliklere yönettikleri zaman şiddet olaylarının azalacağı düşünülmektedir.
2. Okul girişlerinde metal detektörler kullanılması durumunda öğrencilerin okula bıçak gibi yaralayıcı hatta öldürücü aletler sokması engellenmiş olur.

3. Okullarda dönem dönem şiddet ve şiddeti önleyici içerikte konferanslar düzenlenip alanlarında uzman kişilerle öğrenciler buluşturulabilir.
4. Yapılan araştırma sonucunda cinsel istismarın daha çok okul ortamında akran istismarı şeklinde gerçekleştiği görülmüştür. Dünyanın birçok ülkesinde okullarda cinsel tacizleri önlemek adına çeşitli programlar yürütülmektedir. Bu programların benzerleri Türkiye’de de uygulanmalıdır.
5. Aileler uyuşturucu, alkol kullanımı ve hırsızlık konusunda bilinçlendirilmeli ve çocuklarını takip etmeleri sağlanmalıdır. Okul aile işbirliğinin çocuğun eğitimi üzerinde olumlu bir etkiye sahip olacağı düşünülmektedir. Bundan dolayı okul aile işbirliğine önem verilmeli ve aralarındaki ilişkiyi güçlendirmek için çaba harcanmalıdır.
6. Bu konuda üniversite öğrencileri üzerinde de araştırma yapılabilir. Bu şekilde lise öğrencileri ile üniversite öğrencilerinin suç işleme oranları arasında fark olup olmadığına bakılabilir.

KAYNAKLAR

- Akarca, M. (2019). Çocukların ceza hukukundaki yeri ve çocukların korunması. http://www.anayasa.gov.tr/files/insan_haklari_mahkemesi/sunumlar/ym4/Akarca.pdf. E.T.: 15.01.2019.
- Arabacı, L. B., Özgür, G. ve Yörükoğlu, G. (2011). Lise öğrencilerinin şiddet algıları, şiddet eğilim düzeyleri ve etkileyen faktörler. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi - Journal of Psychiatric Nursing*, 2(2), 53-60.
- Argyle, D. (2016). Juvenile crime and the four-day school week <https://pdfs.semanticscholar.org/63e1/91f4c3d4344c6c29a88dcc4dc262328eb464.pdf>. E.T.: 11.06.2019
- Ayar, D. ve Öztürk, C. (2015). Türkiye’de lisansüstü çalışmalarda çocuk suçluluğu. *The Journal of Pediatric Research* 2015, 2(1),17-20.
- Benbenishty, R ve Astor, A. A. (2018). *School Violence in an International Context a Call For Global Collaboration in Research and Prevention*. <http://www.ijvs.org/files/Revue-07/04.-Benbenishty-Ijvs-7.pdf>.E.T.: 31.10.2018.
- Bülbül, S. ve Doğan, S. (2016). Suça sürüklenen çocukların durumu ve çözüm önerileri. *Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi*, 59(1), 31-36.
- Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği (2006). Cinsel yaşam ve sorunları. Ankara: CETAD
- Çocuk Haklarına Dair Sözleşme (2004). https://www.unicefturk.org/public/uploads/files/UNICEF_CocukHaklarınaDairSozlesme.pdf. E. T.: 19.09.2019
- Çocuk Koruma Kanunu. 5395 sayılı. (2005). Resmi Gazete: 15.07.2005 – 25876. <http://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.5395.pdf>. E.T.: 19.09.2019
- Çopur, E., Ulutaşdemir, E. ve Balsak, H. (2015). Çocuk ve suç. *Hacettepe University, Faculty of Health Sciences Journal*, 2(1), 120-124.
- Demirbaş, T. (2016). *Kriminoloji*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Durmuş E, Gürkan U. (2005). Lise öğrencilerinin şiddet ve saldırganlık eğilimleri. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 3(3), 253-269.
- Durmuş, E. (2013). Ergen bakış açısıyla okulda şiddet ve çözüm önerileri. *E-International Journal of Educational Research*, 4(3), 41-57.
- Furlong, J. ve Morrison G.M. (1994). School violence to school safety: Reframing the issue for school psychologists. *School Psychology Review*, 23:236-256.
- Furlong, J. ve Morrison G.M. (2004). Methodological and measurement issues in school violence research. *Journal of School Violence*, 3, 5-12.
- Hesapçıoğlu S., T. (2017). Çocuk adli vakalarında karışıldığı iddia olunan suç tipleri ile benlik saygısı ve depresif belirtileri. *Düşünen Adam, The Journal of Psychiatry and Neurological Sciences*, 30, 331-337.
- Işık, H. (2006). Çocuk suçluluğu ve okullar ile ilişkisi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)*, 7(2), 287-299.

- Kandakai, T. L.& King, K, A. (2002). Preservice teachers' perceived confidence in teaching school violence prevention. *American Journal of Health Behavior*, 26(5), 342-353.
- Kepekçi, Y. ve Özcan, A. Y. (2002). Okullarda suçun önlenmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1, 153-163
- Kızmaz, Z. (2006). Okullardaki şiddet davranışının kaynakları üzerine kuramsal bir yaklaşım. *Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 30(11), 47-70.
- Ögel, K., Tarı, I. ve Eke, C.Y. (2005). *Okullarda Suç Ve Şiddeti Önleme*. İstanbul: Yeniden Yayınları.
- Özgür, G., Yörükoğlu, G ve Arabacı, L. B. (2011). Lise öğrencilerinin şiddet algıları, şiddet eğilim düzeyleri ve etkileyen faktörler, *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi*, 2(2), 53-60.
- Özmen, F. ve Küçük, N. (2013) İki ayrı zaman diliminde okulda şiddet durumu. *CBS Sosyal Bilimler Dergisi*. 11(2), 78-96.
- Sürücü A. ve Arslan, C. (2002). Suça İtilmiş Çocuklar ve Psikolojisi www.kriminoloji.com, E. T.: https://www.kriminoloji.com/Suca_itilmis_Cocuklar_Psikolojisi.htm
- Terzi, Ş. (2007). Okullarda yaşanan şiddeti önleyici bir yaklaşım: kendini toplama gücü. *Aile ve Toplum Eğitim Kültür ve Araştırma Dergisi*, 3(12), 73-82.
- Teyfur, M. (2014). Basında yer alan okullarda şiddet ile ilgili olayların değerlendirilmesi. *Elementary Education Online*, 13(4), 1311-1330.
- TÜİK (2018). <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=27609>. E. T.: 19.09.2019
- Türk, H. ve Alat Z. (2018). İlkokullarda görev yapan idarecilerin ve psikolojik danışmanların öğrencilere yönelik cinsel tacizler hakkındaki deneyimleri ve uygulamaları, *Ege Eğitim Dergisi*, 19(1), 182-208.
- [Türk Ceza Kanunu \(2004\)](https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.5237.pdf). <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.5237.pdf>. E.T.: 03.08.2019
- Uysal, A. ve Temel, A. B. (2009). Şiddet karşıtı eğitim programının öğrencilerin çatışma çözüm, şiddet eğitimi ve şiddet davranışlarına yansımaları. *Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi*, 12(1), 20-30.

EXTENDED ABSTRACT

According to Criminal Law, a crime is an act punished by the law. As stated in the United Nations Convention on the Rights of the Child, a child means “every human being below the age of eighteen years”. Juvenile delinquency is the transformation of the anti-social tendencies of a child into a situation requiring a legal action. According to the statistics from the first half of the nineteenth century to the present, it has been found out that the criminality is not at the same level during all years of life. For example, it has been seen that the ratio of crime increases in one’s 20s while decreasing between the ages of 30 and 35. It has been reported that there are 83 thousand records about juveniles punished for several crimes every year in the age group of 0-18 in Turkey. It has been seen that nearly half of the crimes in Turkey has been committed by the children and young people under the age of 25 and 90% of the ones who committed a crime are children and young people. A school is a place where children spend most of their time. Therefore, it has an important place in children's lives and their socialization processes. Thus, schools should be safe places for children. Violence at schools has many negative dimensions. For example, they can obstruct a healthy education process, disrupt the mental health of students, and may adversely affect their development. Children are the future of the country. The most important task of the educational institutions and teachers is to educate children as decent individuals and beneficial citizens to society. Researches show that there is juvenile delinquency in our country as well. As a result of the researches, it has been seen that there are 83 thousand juveniles punished for crimes every year in our country. It was stated in these researches that half of the crimes in the country were committed by children and those under the age of 25. Expanding the awareness about this subject matter, especially making teachers and families aware of this danger and at the same time, investigating what kind of crimes children have committed will be useful to take measures against those crimes. In addition, this study was deemed necessary since there is no research based on legal sources about the crimes committed by students at schools. The object of this study is to reveal and evaluate the criminal behaviors of high school students, which were within the scope of the crimes submitted to the court

(Supreme Court) between the years 2004 and 2018. In this research which is in the form of a survey model, a qualitative research method was used. A “document review” method was used as the court decisions were addressed. The cases filed against the students were obtained from the websites www.kazancı.com, and www.LegalBank.com. to determine the students’ criminal behaviors within the scope of the crimes submitted to the Supreme Court between the years 2004 and 2018. The reason why the study was started from 2004 is that the new Turkish Criminal Law was accepted in the Grand National Assembly of Turkey on 26.09.2004 and published in the Official Gazette on 12.10.2004. The behaviors of the students, which are considered as crime and subject to cases, have been examined by a content analysis method. At the beginning of the study, the cases were divided into three categories: “crimes against the person”, “crimes against society”, “crimes against the nation and the state”. These categories are determined based on the crime classification of the Turkish Criminal Law. In the research, 34 cases submitted to the court between the years 2004 and 2018 were obtained. 29 of these cases consisted of “the crimes against the person”; three consisted of “the crimes against society”; and two consisted of “the crimes against the nation and the state”. Three cases have been reached in relation to “the crimes against public safety” within the scope of the crimes against society. Two cases have been reached as to “the crimes against the constitutional order and the operation of said order” among the crimes against the nation and the state. As a result of this research, it has been seen that the most committed crimes by the students were willful injuries within the scope of the [physical integrity](#) among the crimes against the person. Two of these injuring events occurred as a result of a fight between the students. A stabbing event was reported in 10 events subject to the case. In three of these cases, students stabbed their teachers and in seven of them, stabbing occurred among the students. In the case of crimes against life, three stabbing cases resulted in death. Two of these cases took place among the students. This indicates that violence is a very important matter in Turkey and students go to schools with a knife. Sexual harassment among the students was also observed in the cases examined. In them, attacks against the right of privacy, liberty and assets were seen among the students. There is a student who burned his teacher’s car with gasoline as his/her teacher has beaten him/her. Crimes against public safety are within the scope of the crimes against society. It may be necessary to work with families to prevent such crimes. The importance of this subject matter arises given that the children take their first education in the family and spend most of their time with their families when they are outside the school. Some of the recommendations that are introduced to prevent crimes at the schools include the following: Social activities may be performed more. It is thought that violence will decrease when the students are directed to the social activities suitable for their interests and abilities, especially to the sports activities. Students will be prevented from bringing tools for wounding, even for killing such as a knife to the school in case that metal detectors are put at the school entrances. As a result of the research, it was seen that the sexual abuse was mostly seen as a peer abuse in the school environment. In many countries of the world, various programs are conducted at the schools to prevent sexual harassment. These programs generally focus on issues such as providing gender equality, explaining the relationship between violence and harassment, coping with a harassment behavior, and how and from whom that the help will be received in the case of harassment. Awareness should be raised in families about drugs, alcohol use and theft and families should be enabled to monitor their children. It is thought that school-family cooperation will have a positive effect on the education of the child.